

Creditive Møde.

Onsdagen den 19de December Kl. 1.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Den første Sag, der efter Dagsordenen skal foretages, er: Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende: „Udkast til Lov om Bederlag for Contoirudgifter til Embedet som Byfoged, Raadmand samt By- og Raadstueskriver i Randers“, til hvilket Udvalg tillige er henviist samtlige øvrige af den fungerende Justitsminister foreslagte Lovudkast om Contoirholdsgodtgørelser.

Efterat Stemmesedlerne vare indleverede, bemærkede

Formanden: Jeg skal meddele, at der er indkommet 68 Stemmesedler, men jeg skal aumode de ærede Secretairer om at optælle dem, medens vi forhandle de følgende Sager paa Dagsordenen.

Man gik altsaa over til Fortsættelse af første Behandling af „Udkast til Lov angaaende Forandring i Lov angaaende Foranstaltninger til Husejendoms- og især Husejendomslovens Fremme af 23de Januar 1862“.

H. Pedersen: Jeg staaer endnu paa det samme Standpunkt, hvorpaa jeg stod, da vi forrige Aar behandlede denne Sag her i Folkethinget, idet jeg endnu troer, at det Heldigste vil være strax at nedlægge Stamstutteriet. Det forekommer mig ogsaa, at de Grunde, den høitærede Minister har anført for at opretholde det, ere temmelig svage. Han mener, at det for et Land som vort ikke alene er ønskeligt, men ligesom nødvendigt at have et Stam-

stutteri, men jeg maa tilstaae, at jeg ikke kan indsee, hvad Nytte Stamstutteriet har gjort i den senere Tid; skulde det have gjort nogen Nytte, maatte det nærmest være i den Henseende, at det har viist de private Husejendomsdrøttere, hvilke Feste de ikke skulle lægge Bind paa. Den høitærede Minister erkjender selv, at Stamstutteriet ikke i den sidste Tid har formaaet at løse sin Opgave, at det ikke har givet noget passende Udbytte for de Beføstninger, der ere anvendte paa det, men han haaber paa Fremtiden, og han henviser os i den Henseende til det lovende Tilfæg, som nu findes der. Det er netop de samme Grunde, Stamstutteriets Venner altid have anført for at opretholde det; de have i alt Fald i lang Tid erkjendt, at det ikke har svaret til sin Hensigt, men de have stedse henviist os til de unge Dyr, der fandtes, og dernæst have de sagt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts Afd. Valgtreds (H. Pedersen) sagde igaar: Viis nu endelig lidt Taalmodighed og lad disse Dyr faae Tid til at udvikle sig, thi da vil der nok komme noget Godt ud deraf. Man har ogsaa viist Taalmodighed, man har ladet sig berolige herved for en Tid, indtil man er kommen til den Erkjendelse, at Stamstutteriet ikke er blevet bedre, men snarere slettere, og disse stadige Skuffelser have ført til, at Misfornøielsen med Stamstutteriet efterhaanden er voren. Jeg troer, det er ganske rigtigt, naar den høitærede Minister i den Henseende udtalte, at det var en saadan Misfornøielse, der forrige Aar gjorde sig gjælbende gennem det Forslag, som dengang blev vedtaget om Stamstutteriets Nedlæggelse. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts Afd. Valgtreds (H. Pedersen) sagde igaar, at vi kun havde to Veie at gaae, enten at opretholde Stamstutteriet efter Loven af 1862, eller nu at foretage en saadan Forandring, som dette Lovforslag tilsigter; men det forekommer mig dog, at der er en tredje Veie, nemlig paa Finansloven at nægte Udgifterne til Stamstutteriet. Jeg skal erkjende, at det maaskee ikke vilde være heldigt, om vi skulde